

кола и ги пратихъ на заточение. Това се бѣше случило прѣзъ зимата, а когато прѣзъ лѣтото, въ Августа, гостувахме въ кѣщата на единъ отъ заточенитѣ, замолихъ ни да походайтъствуваме прѣдъ английския консулъ за да се узнае — дали сѣ още живи заточенитѣ имъ сродници“.

Стр. 36.

„Сръдня България е оная, която лѣжи между Балкана и Родопитѣ. Тукъ посѣтихме училищата въ Одринъ и Пловдивъ, Самоковъ, София и Нишъ“¹⁾.

Пѣтувание по славянскитѣ страни на Европейска Турция отъ Г-жицитѣ **Мюръ Макензи** и **А. П. Ирби**. Прѣвелъ отъ Сръбски **П. Ивановъ**. Видинъ 1891. (Сръбскиятъ прѣводъ е направенъ отъ **Ч. Миятовичъ** прѣзъ 1868 г.).

1869.

«*Sandschak von Nisch* (6 Städte, 2 Flecken, 548 Dörfer) Nisch zählt jetzt ungefähr 16,000 Einwohner, zur Hälfte Türken, zur Hälfte Bulgaren und Serben nebst Juden, hat 3,077 Wohnhäuser».

Стр. 473.

„*Schehirköj ober Pirot* zählt fast 10,000 Einwohner Bulgaren und Türken, und hat 1,853 Häuser, 7 Moscheen und 2 Kirchen; auch eine mittelalterliches, noch jetzt militärisch besetztes Schloss. Die Stadt ist durch ihre Teppichfabrikation berühmt“.

Стр. 474.

Mittheilungen der kaiserlich-königlichen geographischen Gesellschaft. Wien. Bb. XII. (Neue Folge, 2 Band).

Изъ „Населението на Турция и България“ прѣзъ XVIII и XIX в. Библиографско-статистични изслѣдвания отъ д-ръ **Никола В. Миховъ**. 1915, стр. 292.

¹⁾ Настоящото свидетелство е подредено нарочно по датата на сръбския прѣводъ, а не по тая на оригинала.